

Wij zijn geen symbolen

Dit is de briefwisseling tussen een zoon (Jaskirat – die voor een dilemma stond en wilde weten waarom hij nog steeds de 5K's zou moeten dragen in de 21^e eeuw) en zijn vader.

Mijn lieve Vader, Sat Sri Akal.

Met veel pijn, onenigheid en verdriet schrijf ik u deze brief. Ik voel me volkomen leeg, bijna naakt, mijn hart is vermoeid, saai en geïsoleerd. Dit zou een van die prettige en blije brieven kunnen zijn die wij al die jaren aan elkaar hebben geschreven. Maar al die prettige dingen lijken niet meer te gebeuren. De blijdschap dat mijn hart ooit eens verrukte is weg en nu heb ik alleen nog de lege herinneringen daarvan. Het lijkt wel alsof ik de intieme verbintenis met het leven kwijt ben. Ik moet me verontschuldigen voor het plotseling uitbarsten op deze manier en voor het niet eerder schrijven over mijn problemen, al deze maanden.

Maar tot een week geleden was ik er zeker van een oplossing te vinden voor mijn vragen. Het was slechts toen de boeken die ik zo geduldig lees, al die zogenaamde goeroes ik heb gezien en gehoord, en mijn eigen belevenis en redenering mij gefaald hebben, dat ik besloot om u te schrijven vader. Mijn onvermogen om de 5 K's te accepteren, wat heel mijn leven tot de dag van vandaag zo belangrijk was voor mij als een godvrezende man, een religieuze man, een gehoorzame zoon en vooral een Guru Ka Sikh (een leerling van de Goeroe).

Ik heb geen twijfel of vraag over de kracht van deze symbolen 3 eeuwen geleden wanneer zij essentieel waren in tijden van oorlog om de identiteit van de Sikhs te behouden en hun een gemeenschappelijke kenmerk geven van eenheid en samenhang. Het was een goede strategie voor het vechten tegen een vijand die geneigd is om de eigenlijke zaden van het Sikhisme te vernietigen. Maar voor het heden hebben deze symbolen geen rechtvaardiging, geen betekenis of geen enkel overtuigende verklaring. Het is niet alleen voor mij moeilijk geworden om de relevantie van een Kirpan of een Kara uit te leggen, maar ook voor degenen die preken in de Gurdwara of diegenen die enthousiast in religieuze tijdschriften schrijven.

Sardar Gajpartap Singh schreef een vijf pagina lange artikel over het nut van de 5K's, maar wanneer ik hem laatst bij de club ontmoette, droeg hij absoluut geen Kirpan. Hij is geen uitzondering in deze dubbele normen.

Het is niet alleen ik die deze leegte voelde, maar de meeste Sikh jongens van mijn college (Rajbir, Suchet, Mandeep) konden deze symbolen ook niet accepteren en hun redelijkheid voor het dagelijkse leven.

Zij kunnen geen samenhangende verbintenis vinden tussen een Kirpan en de poging van de mens voor hereniging met god. Ik kan hun op geen enkele manier overtuigen dat deze symbolen mij meer een Sikh maken dan hun. Zij worden net zo erkend aangezien als Sikhs, net zoals ik. Eigenlijk meer zo omdat zij worden gezien als overeenstemming met de moderne tijden en ik een soort van romantische fatalistische idioot die kijkt naar het idealistische verleden en in een reeks van 5 symbolen een springplank ziet voor mijn verlossing in de toekomst.

Het geloof in god, de behoefte naar een diepere bewustzijn, het kwaad in roken, de nadelige gevolgen van drinken, het dagelijks lezen van de Japji; tegen al deze heb ik geen bezwaren en ben ik volledig mee eens, maar de 5 symbolen passen in geen een logisch kader. Een gelukkig en tevreden leven -- 5 symbolen, lijkt voor mij zo'n zinloze en onlogische vergelijking.

Pa, jij geeft les tot op zekere hoogte omdat u ervoor betaald wordt, ik ga naar de universiteit omdat ik van mijn opleiding verwacht dat het mij een geschikte carrière zal voorzien en dit is hetzelfde verhaal met iedereen. Wij houden ons allen bezig met iets dat belangrijk, nuttig en van grote betekenis voor ons is. Maar deze symbolen lijken geen bruikbare, spirituele, fysieke of monetaire nuttigheid te hebben. Ze zijn als de dode huid geworden die moet worden verwijderd. Dat waar geen gebruik van kan worden gemaakt of kan worden begrepen heeft geen leven op zichzelf en is het overbodig en dood. Ons leven zit vol met ellende met enkele momenten van vrede en vreugde. Dus als iets, wat het ook zij, ons een toevluchtsoord belooft, gaan wij daar gemakkelijk op in. Sommigen

zien de nutteloosheid van het dagelijkse bestaan en nemen toevlucht tot een godsdienst, wat uiteindelijk een poging blijkt om hoop en veiligheid in geloofsleer, in bijgelovigheid en in rituele symbolen. Aan! gezien geloven ervaringen vorm geven, worden deze symbolen een onvermijdelijke realiteit.

Zodra het verstand het genot heeft ervaren wat door deze symbolen wordt herkend, is het verstand overtuigend verschanst in dit misleidende genot en niets kan het heen en weer schudden, het eindresultaat is dat wij slaven zijn van deze valse identificatie. Het verzet tegen deze identificatie creëert angst. Een angst dat de tegenstelling is van creativiteit, gevoeligheid en een geïntegreerde leven. Het is angst, bewust of onbewust, wat ons deze symbolen doet respecteren. Wij worden nooit geschoold of geholpen om voor onszelf te denken en te verkennen, maar zijn altijd vereist om de gegeven regels te aanhangen. De religieuze tijdschriften informeren ons over wat er gedaan moet worden, de priesters vertellen ons wat het leven is en onze innerlijke angst dwingt ons te gehoorzamen, want als we ons niet aanpassen zullen wij verward raken en zullen wij ons alleen en verdwaald voelen.

Dus gaan wij ons toeleggen op deze symbolen, want wij zijn erg bang zonder hun. Wij zullen hun niet betwijfelen want dat zou niet respectabel zijn. En de oudere generatie wil niet dat wij hier naar vragen: zij hebben niet de moed om onze vragen onder ogen te zien. Ze zijn te druk bezig met hun eigen typerende kenmerken, met hun mogen en niet mogen van kleinburgerlijke zedelijk en fatsoenlijk gedrag. Het accepteren van deze symbolen is voor hun een middel om binnen de gemeenschap een hogere status te krijgen. Het eindresultaat is dat we niet verschillend zijn van een aap die de hele tijd aan het imiteren is. Een imitatie dat opspringt uit onze poging om veilig te zijn, om ingesloten te zijn en nooit geconfronteerd te worden met ellendigheid. Niet om te imiteren, maar om zelf te zoeken – dat is leven of is dat niet zo?

Ons is verteld dat vrijheid om te zoeken alleen komt wanneer we oud zijn met ervaring, maar vader, er moet toch een vrijheid zijn om te leven nu wij jong zijn, vrijheid om onze eigen intuïties waar te nemen en hiernaar te handelen. Waarom kan ik mezelf niet bevrijden van deze bouwwerk van imitatie. Het vormt constant angst in mij op en die angst maakt het bouwwerk steeds krachtiger. Om mezelf te zijn, moet ik deze opgedrongen symbolen breken.

Het omdoen van 5 symbolen – is dat religie voor jou? Deze symbolen kunnen mij een zekere voldoening geven; identificatie; maar dat is geen religie. Het accepteren van bepaalde rituelen, geloofsleren en symbolen – heeft dit alles enige verbinding met religie? Mijn geloof in god is niet gebonden aan mijn haren. Deze symbolen zijn geen religie, maar zijn het resultaat van onze leven, gedwongen om zich aan te passen aan oorlogstoestanden, voor de egoïstische belangen van de huidige maatschappij. Is religie niet iets meer buitengewoon, meer zuiverder, en dieper dan deze symbolen? Wij kunnen buitenkleding dragen, maar de innerlijke kern van wat we zijn is altijd hetzelfde. Wij moeten leren leven zonder deze symbolen en de realiteit onder ogen zien. Wij moeten ons ontdoen van deze symbolen en het leven moet gezien worden zoals het is.

Tot dusver heb ik slechts geschreven over wat mijn gevoelens waren over deze symbolen, maar zelfs hen die de klemtoon leggen op de onvoorwaardelijke noodzaak van deze symbolen, die beweren dat ze Sikh zijn, hebben geen overeenstemming of een grondig verstand van deze symbolen. Zij hebben niets concreets om aan te bieden en de ene schrijver staat tegenover de andere in zijn uitleg voor deze symbolen, net als twee politieke tegenstanders. Elke Baisakhi wordt er een nieuwe toevoeging gemaakt voor de al talloze verklaringen. Waar zou een jonge Sikh jongen of meisje zijn of haar boot vestigen? Zij worden achtergelaten om op hun eigen scholing een kompaslezing te doen om de juiste peilingen en richtingen te vinden. In dergelijke omstandigheden is het niet verassend dat er een verkeerde lezing is gemaakt van de geografische breedte en lengte en al snel zal het jonge kind zichzelf dieper en dieper zien zinken in dit moeras vol met meerdere verklaringen. De beste manier om hieruit ! te komen is af te zien van al deze verklaringen en van de 5 K's waarvoor zij een verklaring zoeken.

Tijdens het vinden van een logische verklaring voor deze symbolen, kwam ik erop dat er geen gebrek aan methodologische benaderingen waren, die voorkomen van pogingen die gedaan zijn om te demonstreren tegen de betekenis van de 5 K's door een vergelijking te maken met andere religies en

de levens van de prominente figuren van de religies, tot aan de sociologische methode dat eist: "om in verband te staan met het ritueel gebruik en de sociale gelegenheid van zijn prestatie, tot het totale sociale systeem van de groep of categorie van de personen die de plicht herkennen, om deze te uitoefenen / uit te voeren. Overigens, de basis van het accepteren van welke verklaring dan ook is in de academische kring de hoeveelheid vaktaal gebruikt door de geschoolde in plaats van de gelijkmatige onderzoek. Een socioloog beweert dat zijn benadering beter geschikt is om dat hij zich hecht aan nauwkeurig geformuleerde regels van methode en de anderen onderzoeken niet in de goede! richting omdat zij makkelijk conclusies trekken uit algemene redeneringen en omdat zij de belangrijke verbanden met de oppositie verwaarlozen.

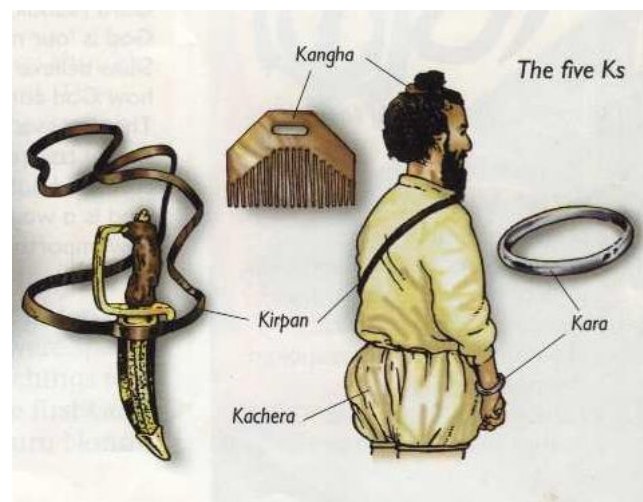
Ons is verteld dat culturele, militaire, psychologische, sociale, politieke, economische, spirituele, fysieke en seksuele factoren de belangrijkste overwegingen waren, waarom Guru Gobind Singh Ji de 5K's aan de Sikhs heeft geschonken. Als ik een stel van deze verklaringen accepteer, zal de volgende stel verklaringen deze tegenspreken. Mijn wanhoop met deze historische concepten, is niet geïsoleerd, maar het is een veelvoorkomend eigenschap van duizenden Sikhs en ik hoef de oplossing die ze hiervoor hebben gevonden op deze wanhoop niet op te schrijven. Het beeld kan zeer goed worden geïllustreerd als we deze symbolen een voor een oppikken en te kijken naar wat de betekenis daaraan verbonden is:

Het Kesh (Haar)

De verklaring en de betekenis verbonden aan hen begint bij de leerzame Bijbelse verhaal van Samson en Delilah, zoals verteld in het Oude Testament, wat gemaakt is als een bevestiging ingevolge van de resterende oogst. Veel soortgelijke voorbeelden zijn ook geciteerd van het klassieke Hindoeïsme. Manu, de Hindoe wetgever geeft aan: "Zelfs indien een mens vol woede zit, laat hem geen ander bij de haar beetpakken, wanneer een Brahmaan een overtreding begaat waarvoor de leden van andere kasten tot de dood aansprakelijk zijn gesteld, laat zijn haar afgeschoren worden als voldoende boete." Het houden van het haar wordt beschouwd als een wijze van leven in overeenstemming met de wijze van de natuur. Het afscheren van de haar wordt gehandhaafd als een verstoring met de natuurlijke wet van het laten groeien van haar. Een recente

boek over het Sikhisme dat gepubliceerd is door een van de oudste universiteiten van Punjab, die beklemtonen dat het houden van h! et haar een deel was van de Sikh ritueel wat bekrachtigend was voor het leven, en een wijze van de Sikh's toewijding aan een sociale en wereldse leven in tegenstelling tot de Hindoe Sanyasis en Jogi's die hun haar knippen omdat zij als geloof beweren: "ik ben van niemand en niemand is van mij". De sikhs moesten in tegenstelling deel uitmaken van de wereld en zich in de wereldse bestaan verklaren. Zij werden opgedragen om hun lange haar te houden terwijl de Sanyasis hun hoofd, baard en snor scheren, voordat ze hun godsdienstige fase van hun leven starten. Het knippen van het haar wordt dus gezien als een maatschappelijke dood. Aan de andere kant was de Sikh gemeenschap een bevestiging van de normale sociale wereld, "Als een slagveld voor vrijheid". De betekenis van het ongeknipt zijn, is daarom van belang volgens dit boek. "De permanente zelfverloochening van zelfverloochening".

Diverse artikelen leggen de nadruk op dat het haar een levende orgaan van het lichaam is en als het wordt geknipt, zal dat gezien worden als het lichaam beroven van een noodzakelijke levenskracht. Het haar wordt gezien als een contactpunt met de zon, de primaire bron van universele energie. Eén auteur citeert de autoriteit van C.G. Jung en beweert dat Guru Sahib een groot psychoanalyticus was en hij vroeg de Sikhs om hun haar te houden om zo de instinct van mannelijkheid te bevestigen, waarvan een man soms afdwaalt. Om de jeugd te overtuigen, leggen invloedrijke sprekers de nadruk op de wetenschappelijke geldigheid van haar, maar wel zonder informatie dat gebaseerd is op de werkelijkheid om hun verhalen te bevestigen. Anderen zien het haar als een symbool van mannelijkheid, eer, macht, agressie enzovoort.

De Kanga (Kam)

De Kanga wordt uitgelegd in nuttige termen, namelijk als middel om het haar netjes en schoon te houden. Het wordt ook gezien als een symbool van de discipline van het verstand. Op een reis van fantasie, schreef een auteur uit Calcutta in een tijdschrift dat gepubliceerd is, dat door het dragen van de kam het verstand onder controle wordt gehouden, want zijn gedachten mochten niet toegelaten worden om doelloos rond te zwerven, maar zijn verstand moest geordend, methodologisch en goed gedisciplineerd gehouden worden. De Kanga wordt gezien als een belemmering voor overmoed en overmatige seksuele gehechtheid. (Er wordt niet uitgelegd hoe?) De meeste schrijvers verwerpen zijn betekenis als één lijn en zien het als een manier om het haar bij elkaar te houden.

De Kachera (Speciale onderbroek)

De kwestie van Kachera is zelfs nog interessanter. Een uitstekende schrijver, schrijft in een boek dat gesponsord is door de Regering van India, dat de Kachera een slimme stuk kleding is tegenover de los getrokken dhoti wat al snel wordt versleten. Ongewoon is, bij het lezen van de gedachten van de Guru, wordt er beweerd dat de losse dhoti door de Guru gepresenteerd is als een losse mentaliteit. Door de Sikhs te voorzien van de korte broeken, was het de bedoeling dit te symboliseren als de spirituele en mentale afscheiding van de traditionele kleding en gedachten. De geest moest bevrijd worden van bijgelovigheid en de mensen zouden zo worden bevrijd van onvolwassenheid en vrouwelijke onderdanigheid. Zij waren bestemd om volwassen, sterke en actieve soldaten te worden. Vandaar dat het symbool van de Kachera ook hetzelfde was voor de Sikh vrouwen, het was ook voor hun bedoeld om dezelfde kwaliteiten te hebben als een Sikh man. (ik snap niet waarom dezelfde kwaliteiten door middel van een Kachera moest worden ontwikkeld?) De Kachera wordt ook gezien als symbool voor controle over overmatige seks.

Het Kirpan (Zwaard)

Het zwaard wordt verkondigt als een symbool van koninklijk gezag en van vrijheid van onderdrukking en onderworpenheid. De duidelijke betekenis is verklaard als zelfverdediging en de individuele vrijheid en zelfrespect, uitgedrukt in het recht om wapens te dragen. Er wordt gezegd dat het zwaard de wortel van het kwaad en wereldse gehechtheid afsnijdt en beide volkomen vernietigt. De hoofdbetekenis zou zelfverdediging zijn, met een waarschuwing dat het geen instrument van vergroting is, maar voor zelfverdediging.

De Kara (Stalen armband)

Een Sikh journalist, naar zeggen van de Sikhs, schrijft dat de Kara een symbool van zowel nederigheid als bescherming is, alvorens ten strijde te trekken. Anderzijds gelooft een Sikh historicus dat de Kara als symbool dient voor de algemeenheid van de nieuwe religie. Als zeer interessante redenering wordt er ook gesteld dat de volledig ongebroken cirkel de Boeddhistische wiel van het leven symboliseert. De spirituele werkelijkheid van het leven bestaat voortdurend, onafhankelijk van zowel tijd als ruimte en de Kara is een geschikte symbool voor zo een eeuwig bestaan. De menselijke ziel is voorgeschreven om zo sterk als staal te worden die in de Kara is gebruikt en in de oven is gemaakt. Op een dag drong een priester in de Gurdwara erop aan dat de genialiteit van Sri Guru Gobind Singh Ji weerspiegeld was in het voorzien van de stalen Kara voor ons, dat ons tegen bliksem beschermt. Een student die over de relevantie van de 5 K's sprak, vond dat de Kara diende om de ! armen te beschermen tegen zwaardsneën op het slagveld. Het was uitstekend een schild voor de arm, volgens hem.

De verklaringen voor de 5 K's zijn een paradijs van zorgvuldig kiezen. Men kan een verklaring kiezen waar zij als individu de voorkeur aan geven, net als een mooie broek in een etalage. Het is niet vreemd dat sommigen denken dat de keuze nog steeds niet groot genoeg is om op hun gezondverstand beroep te doen. Dus komen ze met de keuze om zich te ontdoen van deze symbolen. Als ik aanneem dat de Kirpan voor zelfverdediging is, kan ik mij er van ontdoen als ik twintig bodyguards heb met de nieuwste apparatuur om mijn leven te beschermen? Nogmaals, als een individu vindt dat de Kirpan voor zelfverdediging is, zoals zo vaak aan hem verteld door de historici, dan zou hij in dat geval hypothetisch argumenteren dat hij het ook mag afdoen, omdat hij van mening is dat de staat voldoende regelingen voor zijn bescherming heeft gemaakt.

Pa, ik ben absoluut niet in staat om de waarde, de reden en de oplegging van deze symbolen te

begrijpen. Ik ben diep geraakt, maar ik kan geen medicijn voor mijn wonden vinden. De geneesmiddelen die zijn voorgesteld hebben mijn ziekte verder verergerd. De talloze verklaringen gegeven voor deze symbolen lijken net vele naalden die in mijn lichaam worden geprikt. De boeken, de priesters, de luxe tijdschriften, de welgemeende sprekers hebben mij gefaald en daarom richt ik mij op u, niet alleen omdat u mijn vader bent maar ook wegens u intense aanhang, begrip en liefde voor de Sikh manier van leven.

Ik begrijp dat het een lang, vermoeiend en moeilijke weg zal zijn om een dieper inzicht te krijgen in deze symbolen, maar ik ben bereid om in de arena te springen en de uitdaging aan te gaan en ik geef mijn woord dat wanneer u mij de weg en het belang van deze symbolen laat zien, ik geen moment zal aarzelen om naar Sri Anandpur Sahib te gaan en een Amritdhari Sikh (= gedoopte Sikh) te worden.

Met veel liefde.
Uw liefhebbende zoon,
Jaskirat

Lieve Jaskirat,

Sat Sri Akal.

Ik moet je bedanken voor het diepe vertrouwen en liefde die je mij hebt gegeven. Het is altijd een vreugde geweest om je brieven te lezen aangezien het de gevoeligheid toont van een zoeker naar de waarheid. Ik ben zeer blij dat jij de moed en de overtuiging had om de dingen zo openlijk uit te drukken die je hart lijken te verontrusten. Ik voelde de laatste twee jaren op een of ander manier al dat dit in jou broeide, maar ik had mezelf nooit toegestaan om het onder ogen te zien, tot je de huidige brief schreef. Het is een genoegen om het zo ronduit verklaard te horen, en ik hoop dat ik je mentale leed kan begrijpen en kalmeren.

Wanneer je de universiteit verlaat en de wereld onder ogen ziet, lijkt het mij cruciaal in het leven om niet te bezwijken, niet je hoofd neer te halen bij verschillende moeilijkheden, maar je moet ze kennen en voelen zoals ze zijn, als een kalme geest, met een groot innerlijke kracht, zodat deze moeilijkheden geen conflicten in je leven zal creëren. Je kunt je afvragen wat er aan jou is gegeven of wat veel van jouw leeftijdgenoten beweren dat het jou wordt opgelegd; maar dit betekent ook dat je jezelf vragen moet stellen. Je moet niet slechts vragen wat jij de betekenis, de behoefte, de waarde van je eigen leven vindt. Het is alleen met zo'n geïntegreerde complete benadering dat je niet alleen het Kirpan, het Kara, de Kanga, de Kesh en de Kachera zult begrijpen, maar ook de ondraaglijke kwelling, de vreugden, de pijn, het genoegen, de verwaandheid en de hoop van het leven zult waarderen.

In jouw brief is het één woord die jou heeft overweldigd, één woord waar jouw emotie op drijft, dat is 'betekenis'. Steeds opnieuw wil je weten wat de betekenis is van de 5 K's. Het woord is zeker op z'n plaats in onze materialistische en individualistische bestaan. In onze pogingen om praktische individuen te zijn, willen wij allen wat nut en betekenis heeft in ons opnemen, en van de rest willen wij ons ontdoen. Het zoeken naar de betekenis in alles is een vloek van de huidige eeuw. Het is een vorm van zelfinsluiting, zelfmoord en kweekt daarom de angst voor het leven. De hele wereld, al je vrienden, je familie, iedereen worstelt voor betekenis en nuttige dingen. Maar wat belangrijk voor jou kan zijn, hoeft niet zo belangrijk voor je vrienden zijn. Als je naar een persoon gaat die een ziekte heeft, zal hij ongetwijfeld zeggen dat een goede gezondheid belangrijk is. Als je naar een man gaat die niet veel geld heeft gehad in heel zijn leven, zal hij ! zeggen dat geld belangrijk is in het leven.

Als je naar een moeder gaat, zal ze zeggen dat het belangrijk is om een zoon te hebben. Dit is de reden dat je een verward web van verklaringen zal hebben voor de belangrijkheid van de 5 K's. Iedereen bekijkt het vanuit zijn eigen perspectief van belang.

De eerste stap in de beantwoording van jouw vragen over de 5 K's is dat deze vrij zouden moeten zijn van de koppeling met belangrijkheid. Het is deze illusionaire zoektocht naar belangrijkheid, wat veel jongeren en hun ouderen hun Kesh hebben laten verwijderen, omdat ze hier de waarde niet van inzien. Het is jammer dat we Sahib Guru Gobind Singh Ji hebben verlaagd, tot op ons eigen doorsnee niveau van denken en al zijn acties zien als praktisch nut voor dieren. Als hij op zoek was naar slechts voorwerpen van praktisch nut, kon hij gewoon een wapenstilstand houden met Aurangzeb, wanneer hij dat aanbod deed. Shivaji deed dit op een punt, omdat zijn zoektocht anders was, zijn leven was anders. Als de ruiter van de donkerblauwe paard wilde dat de 5 K's moesten reflecteren als praktisch gebruikswaarde, kon hij net zo goed niet alleen meer wapens toevoegen, maar in plaats van een zwaard, zou hij ons een vuurwapen hebben gegeven, aangezien vuurwapens in die tijd al bestonden. Een vuurwapen zou veel efficiënter en beter geschikt zijn voor zelfverdediging en ook voor de oorlog. Maar hij was niet geïnspireerd vanuit een jacht op wapens voor zelfverdediging of praktisch gebruik, zoals wij het zouden doen, als wij terug op ons eigen denken reflecteren, in de geschiedenis. De Guru Sahib was echt geen beginneling op het gebied van wapens, als hij de Sikhs wilde bewapenen met alleen de 5 K's, dan zou hij hun eerder hebben uitgerust op de manier hoe hij dat voor Banda Bahadur deed in Nanded, waar hij hem 5 pijlen en een boog gaf. Hoe dan ook, het zwaard zou nutteloos zijn op het slagveld zonder een schild.

De Kanga, het Kesh, de Kara, het Kirpan, de Kachera, waren allen gevoelige giften van liefde en schoonheid aan de Khalsa van een man die niets voor zichzelf, maar alles voor de Khalsa wenste. Deze giften waren van een Guru die de giften niet gekleed had voor zijn leerlingen maar in plaats daarvan heeft hij alles afgegeven voor de doel en liefde van de Khalsa. Een manier van totale liefde die voor de Khalsa uniek moest zijn: "jau tau prem khelan ka chao sir dhar tali gali meri ao" (Guru Nanak Dev Ji). "Als gij verlangt naar het spelen van het spel van liefde, kom dan op mijn weg met uw hoofd op uw handpalm". Het is uit zulke liefde dat deze giften aan de Khalsa zijn geschonken en niet uit pogingen om de soldaten zwaar te bewapenen. Wanneer er volledige liefde is, zijn er daden; en wanneer er opoffering is niet? De liefde van de Guru voor de Khalsa was niet het resultaat van geestelijke invloed, en er was in ! zijn leven geen kloof tussen liefde en daden, zoals er wel bij onze denken en doen is. Het is alleen wij die eenzijdig willen zijn in onze liefde en beweren dat we van de Guru houden in onze idealen, in ons hart en met als gevolg dat we aannemen dat we onze liefde uit te drukken voor Hem (God) als daad, zoals met het Kesh. Maar kan er liefde zijn zonder overtuiging en daden? Nee, de volledige liefde van Kalgidhar Guru Gobind Singh Ji voor de Khalsa wordt duidelijk in het boek met de titel 'the Sarbloh', waar hij één wordt met de Khalsa en de Khalsa uitbeeld als zijn grootste liefde:

Khalsa is de ademhaling van mijn lichaam,
Khalsa is de ware ziel van mijn leven,
Khalsa is mijn echte trots en glorie,
Khalsa is mijzelf in eigen persoon,
Khalsa is de steun van mijn leven,
Khalsa is mijn lichaam en adem,
Khalsa is mijn geloofsovertuiging en karma,
Khalsa is de wachter van mijn geweten,
Khalsa is mijn! perfecte SatGuru,
Khalsa is mijn dappere vriend,
Khalsa geeft mij verstandelijkheid en wijsheid,
Khalsa is mijn object van meditatie.

De geest dat houdt van de Sikh manier van leven is een religieuze geest omdat het zit in de beweging van leven, van daden, van waarheid, van God en alleen zo'n geest kan weten wat de pracht van de giften zijn die de Guru ons heeft gegeven. De 5 sieraden die we dragen zijn de giften van een Guru, wiens twee jongste zonen, zeven en negen jaar oud, de dood tegemoetkwamen in Sirhind op zo'n manier dat ongeëvenaard is in de lange kronieken van de menselijke geschiedenis. Deze twee onschuldige kinderen waren levend dichtgemetseld omdat ze weigerden om voor de zwaard van haat neer te buigen. De moeder van de Guru stierf in Sirhind uit schrik over de dood van de kleine kinderen. De twee oudere zonen van de Guru stierven vechtend in actie voor ons. Guru Sahib zelf viel slachtoffer in Deccan, van een dolk van twee laffe Pathanen die hem in de rug neerstaken.

Kan zo'n man, wiens familie gestorven is voor de volledige liefde van de Khalsa, mogelijk op zoek zijn voor praktische voorwerpen voor een dierlijk bestaan? Hij was de persoon die ons niet gewone giften voor praktisch gebruik heeft gegeven, maar giften van liefde, welke geen twijfel, geen ruil, geen handelen en geen veraard kende. Het was van hem een totale opoffering en volledige liefde, in zowel gedachte en daad, voor de blijdschap van de Khalsa, en deze giften hadden hun kwellingen van geboorte in een zee van mensenbloed. Het was niet uit praktisch voordeel dat de kwade genie van de Mongoolse regering beloningen omriep voor het haar van de Sikhs. Het was omdat ze wisten dat zonder deze giften, zonder deze versieringen van de Guru's liefde, de Khalsa uiteen zou vallen.

Alle kinderen van de Khalsa moeten altijd een zwaard dragen, in geen geval is het hun eigen bezit of eigendom. Het Kirpan is een gift van Guru Gobind Singh Ji aan de Khalsa. Het moet niet beoordeeld of gemeten worden als wapen voor de oorlog of vrede, het is een gift dat in werking gebracht is door de liefde van de Guru. Zelfs een hele leger van bodyguards of de beste politiestaat in de wereld kan het niet overbodig maken. Het zal altijd aan mij verbonden blijven, de bodyguards kunnen het niet laten verdwijnen. Het zwaard is de liefde waarin de Guru verblijft. Een Guru die verliefd is zag geen verschil tussen mensen en liet ons allen samensmelten in een toewijding van geloofsovertuiging, het bedienen en opofferen, in een tijdperk toen de gewone man zelfs werd opgehangen voor het halen van water uit dezelfde put als de hogere kasten. De lagere kasten werden doodgeslagen als ze alleen al keukenvoorwerpen van een Brahmaan aanraakten.

Een Kalal (Wijndistillateur), kwam een keer voor de Guru's darshan en stond op een afstand, omdat de kaste van de Kalals werd als laag beschouwd in de sociale hiërarchie. Toen Guru Gobind Singh Ji hem zag, zei hij "Kom binnen en kom bij ons allen in de tent zitten." De man trilde, twijfelde en zei: "Hoe kan ik, de laagste van de lagen, bij de samenkomst van de goden zitten? Guru Ji, ik ben een Kalal wiens pure aanzicht al vervuult." Bij het horen van dit, instrueerde de Guru zijn musici en zangers om de man te verwelkomen met muziek en liederen. Bij het naar beneden komen van de bank om hem te zegenen, zij Hij: "Je bent geen Kalal, maar een Guru Ka – Lal", "een Robijn van de Guru." Wie heeft zo'n liefde voor ons? Het zwaard die we hebben is een ornament voor ons allen, de rijken en de armen, jij, ik en de hele mensheid. Om de zwaard te dragen, die oo! it een voorrecht was voor de weinig hooggeborenen onder de dictatorschap van de Mongoolse families van adel, werd met de zegen van de Guru een gift die iedereen kon dragen, zonder angst voor vervolging, omdat het nu van de Guru voor de liefde van de Khalsa was. "Dan dio iniko bhalo avranko dan na laga niko" (Guru Gobind Singh). "Om hun alleen giften te schenken is eervol, om giften aan anderen te maken is niet vriendelijk."

Wanneer zijn handen onze haren vleide, wasten het, kamden het, maakten het op, knoopten het, en plaatste het in de onschatbare Kanga. Hoe kunnen wij, zijn zonen en dochters, het ons verdragen om onze haren te laten knippen. De Guru Sahib doorweekte ons haar met Amrit (heilig water). Hij liet een afdruk van zijn zegeningen en vreugde achter in ons haar. Ons haar zijn net als de onaangeraakte parels in de diepe oceanen die nog niet door de fortuinzoekers zijn misvormd. Jij zegt dat het storend, frustrerend en onhandig is om ons haar lang te laten groeien. Maar wat nog meer frustrerend is, is een bestaan met geen inspiratie, geen inspanning. Ons oppervlakkige holle leven is helemaal niet minder ontmoedigend. De dag bij dag fragmentarische leven, de dagelijkse strijd om voedsel, de dagelijkse pijn, lijden, verdriet, kwellingen en hoofdpijnen zijn helemaal niet minder ongemakkelijk. Maar houden wij op met bestaan ondanks dit alles? Nee, integendeel streven wij naar des te me! er en vechten voor plezier, voldoening, gemakken en vreugde. Als wij ons kunnen verzoenen met zo'n leeg bestaan, kunnen we dan ons haar niet lang laten groeien, wat zo inspirerend, creatief, volbrengend en bovenal een gift is van onze Guru, een gift waarvan een afwijzing, een afwijzing van ons bestaan is, het ontkennen van het doel van ons leven.

In het westen houden kinderen zo veel van cadeaus die zij krijgen op kerstmis van de fictieve Kerstman, dat zij uitgehongerd naar de cadeaus in hun kousen zoeken die daarin zijn geplaatst door hun ouders. Na het krijgen van hun cadeaus bevinden zij zich in de wolken en wij zijn zo ondankebaar dat we de cadeaus van onze levende vader bevechten, weggooien en schoppen. Hij, die zelf niets over hield, allemaal voor de toekomst van zijn Huis. Hij, die ons alles schonk dat hij bezat: fysiek, geestelijk en materieel.

De keurige Kachera die wij elke dag dragen, is exact hetzelfde als die wat de Guru Ji zelf heeft

gedragen, ook zijn volgelingen en geliefden. Bekleed daarin, zijn wij één met hem. De exotische houten kam die hij in onze haar heeft opgestroopt, ook gekamd, gedanst en slingerde in Zijn haar. De Kanga, is een nieuw geboren baby, die in de schoot van zijn liefhebbende moeder speelt, die wij zo bruut willen wurgen. Het was exact deze cadeau waarvoor tienduizenden van mijn broeders hun leven hebben gegeven. Heb je de tranen gezien in de ogen van een schaap wanneer ze wordt geschoren, tegenover ons mensen, die zo blij zijn zonder onze haar? Wij hebben zonder twijfel een lange weg van de dieren af gereisd.

De Kara moet door ons ontvangen worden als een gift van de Guru, wat niet te vergelijken is met onze rijkdom, onze intelligentie en onze prestaties. Het komt bij ons over als een uiting van Zijn liefde en zegening. Het is inderdaad een raar gedrag dat we hier constant over discussiëren. Om onze polsen plaatste hij de Kara, en van die dag was het van ons voor altijd, niemand kan het scheiden van een Sikh. En nog zoeken we redenen daarvoor. Hij hield van mij. Hij maakte mij zijn eigen. Hij haalde mij uit de duisternis van onwetendheid en plaatste mij in het licht van het spirituele bewustzijn. Kan ik zelfs zijn giften niet de mijne maken? Wij, zijn kinderen, moeten deze giften dragen, die uit de oneindige liefde is gesneden. Als wij Eén zijn met deze giften, komen wij tot bloei, gescheiden van degenen die zwijgen. De achteruitgang in de Khalsa is duidelijk.

Ieder van ons draagt het haar en baard van Guru Gobind Singh Ji exact op dezelfde wijze als hij het droeg. Wij zijn gemaakt in zijn majesteitelijke beeltenis.

"jab lag rahe Khalsa niara, tab lag tej dio rnaï sara, jab eh gahain bipran ki riti, rnaï na karo in ki partit" (Guru Gobind Singh) "

"Zolang de Khalsa zijn identiteit behoudt, zal ik hun schenken met volledige glorie; maar op het moment wanneer zij Brahmaanse manieren aannemen, zal ik hun niet beschermen."

Onze betekenis is in Hem, en nergens zonder Hem en Zijn giften. Met deze giften worden wij herinnerd van zijn Alwetendheid, Almacht en Alomtegenwoordigheid.

Jaskirat, maak van onze giften geen dode symbolen, ze zijn de schitterende sieraden van de levenden. Wij zijn figuurlijk gesproken de "getrouwde vrouwen" van God en de symbolen zijn dan de huwelijkscadeaus van onze bruidegom. Hij gaf ze allemaal aan ons en ze zijn van God gekomen – onverslijtbaar, onmisbaar en onverwoestbaar. Je kunt bezwaar hebben en zeggen dat dit irrationeel, onaanvaardbaar, bijgeloof en fataal is. Maar de golven van zuivere liefde hebben altijd hun eigen redenering, irrationaliteit en fatalisme. Ik hou van de Guru's irrationaliteit – als je het zo wilt noemen.

"sev kari inhiran bhavat, aur ki sev suhat na jiko. " (Guru Gobind Singh)

"Om hun te dienen voldoet mij, een ander dienst is niet dierbaar voor mij."

Ik heb de moed niet op zulke toewijding te afwijzen. Zal een toekomstige vrouw twifelen aan de innerlijke waarde van een verlovingsring, die haar man haar heeft geschonken? Nee, nooit, zelfs als het van koper of een schelp is gemaakt. Tegenwoordig wil je deze giften wegdoen omdat goud meer waarde heeft. Ja, ijzer stond voor arm in de wereldse goederen. Een rijke handelaar, genaamd Hargopal, heeft een keer terughoudend twee gouden armbanden versierd met kostbare juwelen voor Guru Gobind Singh Ji gebracht, niet omdat hij de Guru lief is, maar omdat hij dacht dat door dit te geven, hij zijn vader kon tevreden stellen, die een aanbieder is van de Guru. Eén van deze dure armbanden viel per ongeluk uit de handen van de Guru Ji in de Jamna rivier. Hargopal was zeer geërgerd toen zijn pogingen om de armband terug te krijgen faalde. Hij vroeg de Guru Ji om de exacte plek aan te wijzen waar hij de armband heeft laten vallen, zodat hij het uit de rivier kon pakken. Om de p! lek in de rivier aan te geven waar de armband was gevallen, deed Guru Gobind Singh Ji de andere armband van zijn pols af, gooide het in de rivier en zei tegen Hargopal: "Het is daar."

Jij twijfelt aan het nut van de stalen armband, maar niet van de gouden armband die tegenwoordig populair is bij Sikh verlovingsen. Jij bent bereid om de Guru's armband weg te doen voor het gouden metaal? Maar vergeet je eerste huwelijk niet, door wiens baarmoeder jij vandaag bent waar je bent, verlangend naar deze wereldse giften. Het lichaam kan de basis zijn voor dierlijke onbeheersbaarheid of een goddelijke tempel. De keuze is van jou, de gevolgen zijn van jou. De vreugde van liefde is van

jou, de eenzaamheid van scheiding is van jou. Deze giften horen niet thuis in de duisternis van de kelders; drink met grote teugen erin, als je wilt leven in de spirituele grootsheid.

Het hoofd van een Sikh, het Kesh van een Singh (gedoopte Sikh), die ooit was geofferd en geaccepteerd, werd voor altijd van de Guru. Het is in voortdurende vertrouwen met Hem. Het is daarom verplicht voor een Sikh om een opgeheven hoofd te houden en niet neer te buigen voor een sterfelijke barbaar. Het hoofd zal alleen neerbuigen voor de Guru. Eens, was er een nieuwe musket (soort oude geweer) als een cadeau gegeven aan Guru Gobind Singh Ji. Om de liefde van zijn volgelingen te testen, zei hij dat hij de musket wilt proberen te richten op iemands voorhoofd. Hij kijkt rond en vroeg of iemand van zijn Singh's zichzelf wilde opofferen voor de poging. Al snel kwamen tientallen onbevreesde Sikhs naar voren, elkaar uit de wegduwend, en zagen het als een zegen om door de handen van de Guru de dood tegemoet te komen. En tegenwoordig zijn wij zo ongeïnspireerd, slapende schoonheden, dat we naast nietszeggende woorden geen daden hebben gedaan die ons naam waardig is.

Elke dag zeggen wij op in onze gebed: **"Nanak, das sada Kurbani"** – **"Nanak, uw dienaar is immer een offer aan u"**. Maar wat doen wij aan opofferingen elke dag? Guru Gobind Singh Ji was de meest oprechte opoffering. Wij zullen nooit zijn niveau bereiken, maar bepaalde opofferingen kunnen we wel doen. Maar in plaats daarvan offeren wij de 5 K's op. Schokkend is onze geest van opoffering. Als vandaag de Khalsa leeg is, komt het omdat wij onze traditie van offers vergeten; komt het omdat we de liefde van een offer vergeten; komt het omdat we zijn giften als gewone symbolen aanzien. **"Balhari gur apne diohadi sadvar."** (Guru Nanak) – **"Ik ben een offer aan mijn Guru ontelbare keren per dag."** Zijn wij de waardige erfgenamen van deze nalatenschap? Na het dichterbij komen bij zijn bloed, willen we hem in de rug steken?!

Jaskirat, een kilometer van het station van Lahore bevindt zich een Gurdwara (gebedshuis van de Sikhs) in gedachtenis van Bhai Taru Singh Ji, heilig voor de Sikhs. Het draagt de naam van Shahid Ganj, de woonplaats van martelaren. Bhai Sahib was een inwoner van het dorp Poola, waar hij een klein stuk land had. De tarwe en mais die hij produceerde en de eenvoudige modderhutje die hij had, deelde hij allemaal met plezier met alle vermoeide reizigers die door het dorp reisden en onderdak zochten om de nacht door te brengen. Hij behoorde geheel thuis in de Guru's lofzangen en vroeg in de ochtend, onder de sterren, terwijl op het land, met een witte tulband en blauwe 'chola', een arme harde werker van het land, reciteerde hij de Japji. De Japji waarin de unieke kosmischheid van het leven in de natuur zit. De dorpelingen hielden van Taru Singh voor zijn medegevoel, onschuldigheid en spirituele zuiverheid.

Maar Sikh zijnde, was Taru Singh niet bestemd om langer te leven, zijn leven van liefde, vrij van de haat van kaste, kleur en gebieden. De autoritaire Mongoolse regering van middeleeuws India was niet bereid om de manier van leven van de Sikhs te waarderen, wat geen onderscheid maakte tussen mens en mens, tussen Hindoes en Moslims, tussen Brahmanen en de Shudras.

"manas ki jat sa bek hi pachchanbo." (Guru Gobind Singh Ji) – **"Alle mensen zijn hetzelfde"**, was een kreet dat tegenstrijdig is aan de wortels van de Mongoolse gevestigde orde gebaseerd op menselijke onderscheiding. Om de smederij van liefde te vernietigen, bood de regering zijn onderdanen talloze geldprijzen voor de hoofden van Sikhs, zij werden buiten de wet verklaard. De hebzucht naar goud verleidde Bhagat Nirangi om een klacht in te dienen tegen Bhai Taru Singh bij de Subedar (gouverneur) van Lahore, met de reden dat hij ondegaf aan rovers, Sikhs; en de eigendom van Moslim en Hindoe onderdanen van Zijn Goedgunstige Majesteit onveilig was. Zo'n klacht was onnodig voor het leven van een Sikh, maar was reden genoeg voor de strijdkrachten van de staat om Bhai Taru Singh gevangen te nemen. In touw gebonden werd hij voor de Subedar gebracht.

Toen de Subedar deze jonge man van 23 zag, was hij overweldigd en geschrokken door zijn aanwezigheid. Hij voelde zich verplaatst in een ander wereld. Er was een glans om Bhai Taru Singh heen, waarbij de Subedar schreeuwde: "Khudaa! Wat een goddelijke glorie op zijn gezicht. Ik bid dat hij een Moslim zou moeten worden!" Richtend op Bhai Taru Singh, zei de gouverneur: "O bevallige Sikh, ik heb medelijden met jou en ik wil jou een nieuw leven geven." Taru Singh antwoordde met tranen in zijn ogen: "Mij een nieuwe leven geven? Waarom wilt u mij besmetten met zo'n schande terwijl mijn broeders en zusters gemarteld worden voor mijn ogen, elke dag, elk uur."

De gouverneur zei: "je aanwezigheid schittert met een hemelse licht. Op de een of ander manier laat mijn hart me niet toe om jou dood te laten maken, maar je moet je haarknoop afknippen en die aan mij laten zien.

Taru Singh antwoordde: "De Sikh en zijn haar zijn één. Ik ben tevreden om u meer te geven dan u vroeg, mijn hoofd met mijn haarknoop." Dit haar is de eeuwige Gift van liefde van onmeetbare schoonheid aan de Khalsa van onze Guru, het kan niet geschieden worden van een Singh's hoofd, zonder zijn hoofd te scheiden. Degene die er alleen maar naar kijkt, kan ze nooit begrijpen. Het is net als in een spiegel ijken, maar je bent niet één met de spiegel. De waarnemer is alleen bekwaam om te ervaren, hij is nooit de spiegel, de ervaring, de toestand zelf. Dit haar is een fontein van vreugde, de lente van het leven voor ons.

De gouverneur, nog steeds zeker hem om te kopen, zei dan: "Taru Singh, je bent te jong. Je hebt de schoonheid en vreugden van het leven nog niet ervaren. Ik zal regelingen doen voor je huwelijk met een vrouw van jouw keuze. Je zal beloont worden met een hoge mansab (kantoor) in de Mongoolse leger. Je zal met een erfelijke stuk land worden beloond. Ik beloof je alle soorten luxe, maar je moet je scheiden met je huidige manier van leven en de Moslim religie accepteren."

Een Guru ka Sikh (volgeling van de Guru) kan niet worden bedwongen en met tranen samen met een glimlach van vreugde, antwoordde Taru Singh: "Gestuurd zijn door Hem, komen ze in deze wereld en teruggeroepen door Hem, gaan ze terug, zei Guru Nanak." "Het is het recht en voorrecht voor de moedigen om te sterven", zei hij. "Voor een Sikh heeft het leven een begin en geen eind, het is beide dood en leven. Noch mijn leven noch mijn haar zijn voor onderhandelen in uw gerechtshof die schoonheid, leven en religie in gewicht van goud ziet. De waarde en schoonheid van ons haar kan niet gemeten worden in termen van luxe en stukken land. Uw denken is materialistisch en is daarom verwaarloosbaar, maar een geïntegreerd leven is altijd spiritueel."

De gouverneur kon dit lied van waarheid niet meer dragen en hij schreeuwde: "Stop hem, voordat hij de wet en orde van onze provincie verstoort. Dood hem meteen, maar knip zijn haar eerst." De Mongoolse soldaten grepen het hoofd en kin van Bhai Sahib, maar de kapper vond het onmogelijk om zijn hand dichtbij het hoofd te brengen. Met een slag van zijn hoofd zou hij zijn kapers terugdringen en hun op de grond laten ronddraaien. Toen werd er een schoenmaker gestuurd om met zijn vaardigheid het haar van Taru Singh te verwijderen, maar zijn poging bleek zinloos. Uiteindelijk werd de hulp van een timmerman gevraagd voor de walgelijke daad. Met een slag van zijn bijl, sneed hij het hoofd van Bhai Taru Singh (1743 AD), maar het lukte hem niet om het haarknoop te verwijderen.

Thakur Rabindranath Tagore, een groot mystiek-dichter van Bengal heeft een prachtige lied van dit verhaal:

Prarthona Atit Dan – "Meer dan gevraagd"

Voor een Sikh om zijn haarknopen te knippen
Beetje bij beetje ontdoen van zijn moraal.
De Pathanen brachten
hand en voet gebonden, de Sikh gevangenen,
Shahid Ganj aarde veranderde in rood met hun bloed.
De gouverneur sprak Taru Singh aan
en zei tegen hem:
'Ik wil je leven sparen'
Taru Singh antwoordde: 'Spaar mijn leven!
waarom onteert u mij?
Zei de Nawab: 'U bent de moedigste van de moedigen?
Ik wil mijn woede niet op u loslaten.
Taru Singh antwoordde: 'O Nawab uw verzocht,
en met mijn hart zal ik gehoorzamen en vrij zal ik u
meer geven dan wat u van mij vraagt:
'Mijn hoofd met haarknoop'

Jaskirat, als Bhai Taru Singh praktische nut, betekenis en relevantie had gezocht, had hij dan zijn

haar niet geruild voor een stuk land, voor mooie vrouwen en de macht die hem was aangeboden? Maar dit alles beschouwde hij als waardeloos toen hij dat woog met zijn wijze van leven. Als het haar maar een 'gewone' symbool was, zou hij er zijn hoofd om verdedden? De term 'symbolen' kunnen nooit de diepte van deze giften uitdrukken. Je zult nooit een plichtsgetrouwe politieagent vinden die een doodsprong neemt om een kapotte, brandende verkeerslicht hoog te houden, omdat het een belangrijk symbool is voor de auto's en vrachtwagens op de weg; het is een externe factor van zijn leven. Maar onze 5 K's zijn veel dieper en diepzinniger dan symbolen en dit is de reden dat we niet alleen Bhai Taru Singh als martelaar zagen, maar er is een hele Melkweg van martelaren in onze geschiedenis: Bhai Mati Das, Dyal Chand, Bhai Mani Singh! , Bhai Bota Singh, Sardar Mahtab Singh, Sukha Singh en Subeg Singh; allen hebben hun leven gegeven, wat ons zo irrationeel en fatalistisch lijkt.

Zoon, je hebt over de 5 K's alleen afzonderlijk gelezen, mediteer op hun als verbanden met levens van je voorouders, alleen dan zal de betekenis duidelijk zijn voor jou. De 5 K's kunnen op zichzelf lijken op gewone symbolen, etalages, maar alleen wanneer ze gekoppeld zijn aan onze levens, verweven in onze levens, geschilderd met onze dagelijkse verdriet en vreugden, dat hun waarde rechtvaardiging en de betekenis te voorschijn komen. Ze zijn onafscheidelijk van onze leven en als jij hun afzonderlijk waarneemt, is het niet verrassend dat ze onbelangrijk, ongerechtvaardigd en een last van het verleden lijken. Als je gewond bent en met ondraaglijke pijn, is het omdat je je wilt scheiden wat essentieel is voor het bestaan.

Jammer genoeg, stelde jij jezelf alleen een deel in afscheiding voor van het geheel. Jij kijkt uit een kleine venster in de muur, van waar je de buitenkant aantrekkelijk lijkt en overtuigd bent voor een bepaalde tijd, maar het laat je niet de schoonheid van het leven zien. Zonder deze ornamenten van liefde te linken met je dagelijks leven, zal je nooit het geheel waarnemen, en daarom zal je altijd droevig blijven. Wanneer het einde komt, zal je tasten in de duisternis van je cel; je zal niets meer hebben dan hallucinaties en heel wat betekenisloze woorden. Maar als je nu verliefd wordt op deze unieke giften, als je nu van je Kesh houdt, het Kirpan die je draagt, dan, zoon terwijl je groeit, zal je niet in de kerker met donkere ramen blijven, maar zal het verlaten en je zal houden van de hele manier van leven. Als je niet constant een emotionele liefde hebt voor deze giften van de Guru, dan ben je net een bloem zonder geur, uitgedroogd en liggend in het stof, kapot gemaakt en! geschokt door elke voetganger. Alleen hij kan liefde hebben voor God, die zijn ego verlaat, zichzelf volledig vergeet en daardoor de staat van het creatief bewustzijn behaalt. De woorden 'mij' en 'ik', vormen al sinds het geboorte een hindernis van kennis om zichzelf heen, om zijn acties, en leid uiteindelijk tot isolatie en wanhoop. Het leven van de doden.

Kennis is slechts een minder belangrijk deel van het leven, niet het geheel, en wanneer dit alle volledige betekenis aanneemt, zoals nu, dan zal je leven kunstmatig worden, een lege beker, waarvan men probeert te ontsnappen door oppervlakkige vluchtpogingen met rampzalige resultaten. Kennis is net een kerosinelamp op een donkere nacht, maar het kan alleen zo lang branden zolang het brandstof heeft. Het leven is veel groter en dieper, het kan niet geleefd worden met de hulp van een blusbare lamp. Kennis is essentieel voor het alledaagse bestaan, net zoals geld waarmee je eten moet kopen, maar het kan niet de werkelijkheid van liefde, van God, van het leven begrijpen. Liefde moet niet vastgehaakt worden in het net van intelligentie; als je kennis gebruikt om liefde te begrijpen, zal het doodgaan, net als de vis doodgaat uit het water. Kennis moet achtergelaten worden om liefde te laten zijn. Als je belast bent met mechanisch leren, zal je nooit begrijpen wat schoonheid is en w! at meetbaar is. Het licht van kennis is een dekkleed waaronder een koninkrijk van waarheid ligt, wat kennis niet kan doordringen. Het vereren van kennis is een ritualistische bedelvaart, wat nooit de tegenspraak en ellendes van het leven kan doen verdwijnen. Zuivere kennis, nochtans serieus geleerd en slim verenigd, zal nooit de betekenis van de 5 K's oplossen, aannemend dat het frustratie en ellende zal aanlokken. Je kan alles weten over de werking van de aarde en het functioneren van de

hemelen en dan nog niet vrij zijn van verdriet, jaloezie en pijn.

Om deze giften te kennen, de waarheid te waarderen, om één te zijn met God, moet je geen vragen hebben over overtuigingen en beschouwingen; *"sochai soch na hovai je sochai lakhvar."* (Guru Nanak) – *"Sterveling kan hem niet bevatten met gedachte."* Als je de kennis van het leven hebt vergaard, wordt kennis op zichzelf belangrijker, niet je leven. Als je deze giften wilt begrijpen, zal alles goed komen. Leef in hun en er is begrip. *"hukmai andar sabh ko baht hukam na koe. Nanak humki je bujhai ta haumai kahe na koe"* (Guru Nanak) – *"Iedereen is onderworpen aan Zijn Gebod; niemand staat boven Zijn Gebod. Nanak zegt: Degene die Zijn Wil begrijpt, zijn zelfzuchtigheid en ego zullen verdwijnen en zijn nederigheid zal te voorschijn komen"*. De Opperste wil was om te leven in de glorie van deze versieringen van ! ons en zo zal het zijn.

Deze giften van ons zijn geen symbolen van religie of verplichte rituelen van een religie. De Sikh manier van leven is niet leven op welke set dan ook van rituelen, formalisme, amuletten, berouw, strengheid, bedevaarten of symbolen. De Sikhs waren opstandig tegen al dit en meer. De Gurbani (geschriften van de Sikh Guru's) wemelt van de lofzangen tegen ritueel formalisme en symbolen. Guru Nanak Dev Ji zei eens in zijn samenstellingen: *"Yoga ligt niet in het dragen van opgelapte kledingstukken, noch in het dragen van een staf, noch in het insmeren van de lichaam met as, noch ligt het in het dragen van oorbellen, noch in het knippen van het haar, noch in het spelen op een singi"* (Suhi 1). Zou iemand nog meer kunnen zeggen tegen de onbelangrijkheid van symbolen? Hoe sterk hij stond tegenover lege symbolen kan van deze zinnen worden gemeten. "Met Tikka (heilige teken) op hun voorhoofd en dhoti gewikkeld om hun lendenen en bene! n, zagen zij er ijdel uit, maar in feite zijn ze de slaggers van de wereld en dragen dolken in hun handen." (Asa-di-Var) De oppervlakkigheid van ritualisme en symbolen was door Guru Gobind Singh Ji grondig blootgesteld in de Akal Ustati:

Sommigen aanbidden alleen stapelhout en stenen,
terwijl anderen de lingam aan hun nek ophangen.

Sommigen kijken uit naar God in het Oosten, anderen in het westen.

Sommigen aanbidden alleen godsbeelden, sommigen onverstandig genoeg om de doden
aan te bidden;

Al deze zijn betrokken in een valse verschijning, en ze zullen nooit de Mysterie vinden, dat
God is.

Na de overwinning van de slag van Bhangani, werd Pir Budhu Shah gezegend door Guru Gobind Singh Ji voor zijn diensten, met geen schatten en geen olifanten maar met een Kirpan en een kam met een beetje van zijn gebroken haar. Deze giften worden nog steeds bewaard als heilige overblijfselen in de vroegere prinselijke staat van Nabha. Deze eigenlijke juwelen, stelde hij aan ons allemaal voor, ondanks het feit dat onze levens niet vervaardigd was in de oven van opoffering. Juwelen, die geen vakman, geen intellectueel, geen juwelier in staat is om te imiteren. Deze giften van ons zijn de sterrenbeeld van superbewustzijn, de eigenlijke essentie van de adem van God in ons, waar onze haarknopen de spirituele kroon van de mensheid is.

Jaskirat, vraag niet aan mij wat de betekenis, de waarde, de macht van onze haarknopen zijn, want ik ben niet in staat om dit te beschrijven. In de weiden, dalen en bergen van onze haarknopen, stroomt de zaligheid van eeuwige vreugde, in de pracht van onze haarknopen zijn minnaars geestdriftig. In onze mystieke haarknopen wordt de smakeloze mensheid geïnspireerd. In de heiligheid van onze authentieke zuivere haarknopen, rijdt de triomfwagen hoog in zon in de eeuwigheid; in de oneindigheid van onze haarknopen; de smeltende sneeuwkapen van de bergpieken, al onze verdriet wegwast; in onze sublieme haarknopen brullen de hartstochtelijke winden; in de heiligheid van onze haarknopen, stijgen de opgetogen beken; in onze verheven haarknopen stroomde de heftige regen neer. In de creativiteit van onze bovenzintuiglijke haarknopen, is zijn naaktheid weer gewaad in de schittering van deze giften.

Leef in de eeuwige vreugde van je haarknopen en je zal weten wat het is en zal zijn. Mensen verzamelen de as van de vertrokken zielen en bidden voor hem in de kerk en tempels and jij wilt deze levende ziel, deze levende tempel wegdoen? Mensen bouwen monumenten voor de doden, en jij wilt een levend monument ontwortelen, die de Guru aan jou gaf? Als jij wilt dat het uit elkaar valt, mag

je, maar je zal er voor altijd onder begraven zijn.

De liefde zal nog steeds jouw kant op komen omdat jij één van de nakomelingen bent van de oude overlevering, je zal nog steeds je spieren spannen wanneer je het lied van je voorvaderen hoort, maar jij zou dan de tuin van het leven omgezet hebben in het onkruid van de doden. De tuinier zal zijn tranen vergieten maar jij zal niet meer groeien. Al snel zullen zijn tranen drogen terwijl hij nieuwe tuinen verzorgt. Er zal een tijd komen waar niemand iets zal weten van de geruïneerde monument. Het gaat terug in de baarmoeder van ondraaglijke pijn en is bezeten door slangen, jakhalzen en kameleons.

Jaskirat, onze 5 K's zijn voorbij het rijk van rituelen en symbolen, ze zijn de tijdlozen. Kan jij en ik omvatten met jouw intelligentie wat niet meetbaar is? Kan jij en ik omvatten met onze intelligentie wat niet van tijd is? Kan onze constante haat, woede, lelijkheid ons leiden naar het onbekende? Wij hebben een instrument om te meten, wat geen begin en geen eind heeft? Kan de waarheid van deze giften opgesloten zijn in de kooi van onze logica? Wat we kunnen waarnemen met onze mechanische kennis en logica is oppervlakkig, en nooit waarnemen we de kosmischheid van deze giften. Veel van ons reageren levendig op kalmerende middelen, maar leven in de liefde heeft geen kalmerende middelen nodig.

Het mooie, de geliefdheid kan nooit worden ontleed en worden samengevat. Voor deze giften kunnen wij geen conclusies, geen morrelen en geen oordelen nemen omdat ze geen symbolen zijn, maar kunststukken zijn. Wat zou de koekoeks lied voor jou betekenen als je er aantekenen van maakt en die gaat analyseren? Wat zou je moeder voor jou zijn als je haar wilt kennen via analyse? Slechts een biologisch skelet voor voortplanting. Je hebt jezelf vastgezet in een net van woorden, van speculaties, dat het gevoel zelf kwijt is, wat het enige is dat diep en essentieel is in ons. De betekenis of onbeduidendheid van deze giften is niet belangrijk. De grootste kunst in het leven is om mooi te zijn. En deze giften zijn de krachten dat het mooie creëert, de artiest in ons creëert. Het is er een in een miljoen, die de schoonheid heeft van deze ornamenten.

Het Kesh, de Kachera, de Kara, het Kanga en het Kirpan zijn de giften gebeiteld voor de Khalsa door de goddelijke artiest. Dit zijn de giften die ons geschonken zijn voor altijd door de Goddelijke Bruidegom, op de dag van onze huwelijk met hem, op Baisakhi, in 1699, bij Anandpur Sahib (de stad van zaligheid). Ze zijn de ware belichamingen van kunst en iedereen die naar hun kijkt kan hun borst vol met betekenis, extase, inspiratie, liefde en vreugde krijgen en wat nog meer kunnen wij wensen? In hun hebben wij de schatten, mijnen, waarin de schoonheid zit en wij zijn zo ontwetend. Wij de kosmische bruiden zullen Zijn giften van liefde dragen in eer, zuiverheid en pachten van glorie, en onze liefde zal in alle klimaten, in alle tijden en in alle continenten tot bloei komen.

Moge de zegens van God voor altijd bij je blijven.

Je geliefde vader,
Harcharan Singh

Dit artikel was origineel gepubliceerd door Sri Guru Nanak Sat Sang Sabha, Gurudwara Sahib Katong,
17, Wilkinson Road, Singapore 1543.